HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כגלוי דלא פסור. כגון טלטול ד] ליסור מדרבנן ומצניע מקורזלות מותר להכניס לבית מקום ככוד הכרוות אבל לשתח מצ"מ דכתיב בהדיא גבי לח מי ככוד הכרוות: **מיבא דאמרי מהתם אמר ליה.** ה] רבינא מיפסיק קרנא דמחותא: **כרמלית.** מותר לטלטל כתוכה מן המוזה: ד]ו[ל"ל ועיקר **הא מאן דלרייה לגלימיה.** קרנות טליתו כפל קצר[ב] ודומה לחלוו קיצון ואין לה כנפות כדי להפקיעה מתורת ביצים: **לא עשה כלום.** לפוטרה מציצית: **מ"ט כמאן דבדי דמי.** וכת ד' כנפיס שפופה למזור למחילתה: **אמר רב דימי הא מאן דחייביה לגלימיה.** כפל כנפותיה כחילו הן מקופלות ותפר הכפילה שלא ישובו אפ"ה לא עשה ולא כלום להפקיעה מן הציצית לכל כמה שלא פסק ליה ש"מ מיבעי ליה ועדיין הן מן הטלית. ולכאון יקשה קשיא דמניא בפרק התכלת (לקמן מח.) שאם כפלה ותפרה שחייבת:

הדרן עלך הקומץ את המנחה

התכלת אינה מעכבת את הלבן. ומע"ג דמלוה לתת מלבה ג' חוטין ז] בציצית כדאמרת לקמן אפ"ה אין זה מעכב את זה ומי עביד מרבעתן מלבה או מרבעתן לבן ילא: **גמ' מין כנף.** פיינו לבן דרוב טליתות של פשתים הן ולבנות: **תכלת.** אמר לבוע כדאמרינן (יבמות דף ד:) מדשם כיתנה מלבה עמרה: ח] **לא נגרסה.** מתניתין דקתני אין מעכבין זה את זה: **אלא להקדיש.** שאם הקדיש המלומר דהייבו מלבת לבן כתיב בריית: **ככנף מין כנף.** ואם הקדיש התכלת ט] את הלבן אינה מעכבת ואין צריך לפסוק התכלת אלא יתן הלבן מחציו: **מיתיבי**

התכלת אינה מעכבת את הלבן. מלוה לתת ג' חוטין מלבת וג' חוטין מלבן בציצית ומשמע לכאורה לפיז זה מעכב את זה אלא טעמא דמלוה לעשות כל חד בפני עלמו הוא: **מיבא דאמרי מהתם אמר ליה.** ה] הכי קתני תפלה של יד אינה מעכבת את של ראש ושל ראש אינה מעכבת את של יד: **גמ'** לימא מתני' דלא כרבי דתניא [2] וראיתם אותו מלמד שמעכבין זה את זה דברי רבי וחכ"א אין מעכבין מ"ט דרבי דכתיב [3] הכנף ט] מין בנף וכתיב פתיל תכלת ואמר רחמנא וראיתם אותו עד דאיכא תרוייהו בחד ורבנן וראיתם אותו כל חד לחודיה משמע לימא דלא כרבי אמר רב יהודה אמר רב אפי' תימא רבי לא נצרכא אלא [4] לקדם דתניא [5] מצוה להקדים לבן לתכלת ואם הקדים תכלת ללבן יצא אלא שחיסר מצוה מאי חיסר מצוה אילימא

בלאו [1] דלא תסור ואיכא דאמרי מהתם א"ל ואי"ל מאי דעתיך [6] א למישדייה והאמר מר גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה והא תרגומה רב בר שבא קמיה דרב כהנא בלאו דלא תסור הכא נמי כרמלית דרבנן היא:

הדרן עלך הקומץ

התכלת [2] אינה מעכבת את הלבן והלבן אינו מעכב את התכלת [6]ג תפלה [3]של יד אינה מעכבת את של ראש ושל ראש אינה מעכבת את של יד: **גמ'** לימא מתני' דלא כרבי דתניא [2] וראיתם אותו מלמד שמעכבין זה את זה דברי רבי וחכ"א אין מעכבין מ"ט דרבי דכתיב [3] הכנף [ג] מין בנף וכתיב פתיל תכלת ואמר רחמנא וראיתם אותו עד דאיכא תרוייהו בחד ורבנן וראיתם אותו כל חד לחודיה משמע לימא דלא כרבי אמר רב יהודה אמר רב אפי' תימא רבי לא נצרכא אלא [4] לקדם דתניא [5] ד מצוה להקדים לבן לתכלת ואם הקדים תכלת ללבן יצא אלא שחיסר מצוה מאי חיסר מצוה אילימא

התכלת אינה מעכבת את הלבן. מלוה לתת ג' חוטין מלבת וג' חוטין מלבן בציצית ומשמע לכאורה לפיז זה מעכב את זה אלא טעמא דמלוה לעשות כל חד בפני עלמו הוא: **מיבא דאמרי מהתם אמר ליה.** ה] הכי קתני אין מעכבין זה את זה ומי עביד מרבעתן מלבת או מרבעתן לבן ילא: **כרמלית.** מותר לטלטל כתוכה מן המוזה: ד]ו[ל"ל ועיקר **הא מאן דלרייה לגלימיה.** קרנות טליתו כפל קצר[ב] ודומה לחלוו קיצון ואין לה כנפות כדי להפקיעה מתורת ביצים: **לא עשה כלום.** לפוטרה מציצית: **מ"ט כמאן דבדי דמי.** וכת ד' כנפיס שפופה למזור למחילתה: **אמר רב דימי הא מאן דחייביה לגלימיה.** כפל כנפותיה כחילו הן מקופלות ותפר הכפילה שלא ישובו אפ"ה לא עשה ולא כלום להפקיעה מן הציצית לכל כמה שלא פסק ליה ש"מ מיבעי ליה ועדיין הן מן הטלית. ולכאון יקשה קשיא דמניא בפרק התכלת (לקמן מח.) שאם כפלה ותפרה שחייבת:

הדרן עלך את המנחה

התכלת אינה מעכבת את הלבן. ומע"ג דמלוה לתת מלבה ג' חוטין ז] בציצית כדאמרת לקמן אפ"ה אין זה מעכב את זה ומי עביד מרבעתן מלבת או מרבעתן לבן ילא: **גמ' מין כנף.** פיינו לבן דרוב טליתות של פשתים הן ולבנות: **תכלת.** אמר לבוע כדאמרינן (יבמות דף ד:) מדשם כיתנה מלבה עמרה: ח] **לא נגרסה.** מתניתין דקתני אין מעכבין זה את זה: **אלא להקדיש.** שאם הקדיש המלומר דהייבו מלבת לבן כתיב בריית: **ככנף מין כנף.** ואם הקדיש התכלת ט] את הלבן אינה מעכבת ואין צריך לפסוק התכלת אלא יתן הלבן מחציו: **מיבעיא**

קלי ואמי לחודיה קלי ואי קשר העליון לחורייתא גרוע ועומד הוא ואמי לילא מוקי לה אתם בתכלת לחולטת משום דלילמא לא מיפסלא בכך מע"ג דעובר על כל מוסיף אם נתכוין להוסיף ואם לא נתכוין להוסיף שרי ומתן דמפליג לקמן (דף מה.): בין טלית בת מרבעה לטלית בת שמונה ה"פ בטלית בת מרבעה דהייבו ציצית שהן חוטין שהן מרבעה כשהן כפולין שלא היה לו תכלת ושותן שלשתן קלה לילן במקום לבן וטלית בת מ' הייבו בת ד' שהן כפולין שיקבור ט] כולה תכלת ויקה מהן לפטור טלית אחרת ומיהו קשה לפי' זה דבת ד' נמי יקבור שהוא תכלת ויוסיף עליהן לבן של פשתן ושוה להשיה בריית בת ד' קתני מבית תכלת ודבר אחר ותולה בה וקלה לילן לא יניח ואם הניח כשר אלמא משמע דמיירי בתולה קלה לילן עם התכלת ועל כרחין מרבעה ושמונה דוקא קאמר בלא כפולות ושמא כל מה שמוסיף חוטין מד' עד ח' לאו מוסיף הוא ולא מיפסיל בכך כדאשכחן לעולמי לקמן (דף מב.) דרב אחא בר יעקב רמי ד' ורב אחא מדפתי רמי ח' ושמא לא פליגי כולי האי אלא אמר ד' שביד ביתר ומר עביד בפחות ומר עביד ביתר ושקיבלו בהן מתניתין ואלין ואלין טעם אחד מגלן דבשלמא [י] אי פליגי בהא דאמר ד' שבר בדרבעה גדיל שיש בגדילים מרבעה ומאן דאמר חמיש שבר בגדילים דקאמר רחמנא מכל מין ומין קלי בגדילים מלבן ובגדילים מתכלת דהייבו אמר ופשמים דעלייהו קלי אבל אי לא פליגי מה שבת היא זו אלא עביד הכי ואי בעי עביד הכי ול"ל לכל זה יש בחשמעות גדילים אלא עביד תכלת ולבן בין שיהם ד' חוטין בגדילים קריבא ביה ואי עביד מכל חד ואחד בגדילים כגון ד' חוטין לבן וד' חוטין תכלת בגדילים גמי קריבא ביה ולאו מוסיף הוא אבל אי אמר טפי מוסיף הוא וגרוע ועומד הוא ועוד לריך טעם מגלן דכי ליה לילא אלא או לבן או תכלת לילא מיפטר בחדי חוטי לחודייהו עד דאמר ד' ואמאי משום דדרשינן גדיל שיש בגדילים ד' בין יש בו מין אחד בין יש בו שני מינין וקלא קשה הא דאמרי' בגמרא שם הקדיש תכלת לבנן יצא אלא שאיקשי מלא מאי איקשי ב] [בלילמא איקשי מיקשי] ללבן ולבן וקייש מלוה לתכלת לרבי עקיבי מעקבי אהדדי דאמאי יצא אלא שאיקשי מלא מאי איקשי ג] מלוה ללבן קייש מלוה לתכלת בג' חוטין ויש לומר להכשיר תכלת מיהא מהני לבן דקריבא ביה גדילים ד' וח"ת ומנלן דבעינן ג' חוטין לבן וג' חוטין דתכלת דילמא מגדילים קפיד קרא לפילו אד אחאי וג' אחאי ויש לומר כיון דאתי מיני בעי למעוטי קשר העליון שיהא בו ג' חוטין לבן וג' חוטין תכלת ואין לריך לומר שיהא בו ג' חוטין לבן ג' חוטין תכלת דאי לא בעי למעוטי קשר העליון אפי' בחוט אחד לבן וחוט אחד תכלת נמי יצא ואי בעי למעוטי קשר העליון אפי' בחוט אחד לבן וחוט אחד תכלת נמי לא יצא ואין לומר דאי בעי למעוטי קשר העליון אפי' בחוט אחד לבן וחוט אחד תכלת נמי לא יצא מדקתני ג' חוטין לבן וג' חוטין תכלת משמע דבעי ג' לבן וג' תכלת דאי בעי ח